

[Otto Mørch.]

Jeg er helt enig med ministeren i, at det, politiet trænger til, er personaleressourcer, bl. a. på grund af bagmandsrapporten, det er personaleressourcer til at klare den meget vigtige færdselskontrol. Derfor var jeg glad for — og det medfører mit spørgsmål om et øjeblik — at ministeren selv i sin besvarelse til fru Hanne Budtz kom ind på, at det er meget vigtigere at prioritere trafikovervågningen, som man desværre har måttet standse.

Mit spørgsmål er altså: kan vi ikke bedre undvære hestene i København, end vi kan undvære helikopterovervågning på trafikstærke dage? Og yderligere dette: vil ministeren arbejde meget positivt på ved hjælp af de rationaliseringsbestrebelse, man nu er i gang med, at genanskaffe helikopterovervågningen?

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): For at tage det sidste først: jo, det vil vi meget gerne prøve på. Dermed svarer jeg altså også fru Hanne Budtz; jeg må erkende — og det beklager jeg — at jeg glemte det før: jeg vil meget gerne søge bevilling til, at vi på ny kan få helikoptertjenesten i funktion som en del af politiets overvågning af færdslen.

Jeg kan sige i almindelighed, at der er mange besparelser, som vi har måttet foretage, og som set fra et politimæssigt synspunkt er gået ud over opgaver af langt højere værdi end dem, der varetages af den beredne afdeling af politiet. Må jeg have lov at nævne: vi har måttet nedsætte rekrutteringen til politiet med 72, nemlig fra 414 til 342; derved har vi sparet 4,6 mill. kr. i år. Vi har nedbragt udgifterne til overarbejde ved afspadsring; derved har vi sparet 4,9 mill. kr. Og så er der begrænsningen af brugen af helikoptere; det er en besparelse på 0,4 mill. kr. Der er begrænsning i anskaffelse af teknisk udstyr til 1,9 mill. kr., aflysning af forskellig kursusvirksomhed — yderst beklageligt — 1,3 mill. kr. Begrænsning i kontorpersonalet — også overordentlig beklageligt — 1 mill. kr. Det er alt sammen noget, som politimæssigt havde langt større vægt end det beredne politi. Hertil kommer, at vi har nedlagt sognefogedinstitutionerne, hvorved der spares 2 mill. kr.; det har jeg ikke fået blomster for, og det forlanger jeg

heller ikke, men det var simpelt hen en nødvendighed og en nødvendig følge af en allerede foregået udvikling.

Thestrup: Jeg er naturligvis ganske enig med justitsministeren i, at der på politiets konti er foretaget en række besparelser, der gør ondt — og som det efter min opfattelse heller ikke har været rigtigt og rimeligt at foretage.

Alligevel vil jeg slutte mig til den anmodning, fru Hanne Budtz har fremsat. Jeg synes godt, man kunne tænke sig, at man kunne bevare det ridende politi på den måde, at de gjorde almindelig polititjeneste og kun i enkelte tilfælde optrådte som ridende politi, og jeg kan ikke nægte, at det pynter i gadebilledet med de ridende betjente i stedet for motorcykler og motorkøretøjer. Ud fra strenge effektivitetshensyn og rationaliseringshensyn kan jeg godt se, at det er vanskeligt at forsvare opretholdelsen af det, men det er dog et spørgsmål, om vi skal drive rationalisering og effektivisering så vidt, at vi bortrydder alt, hvad der giver lidt farve og lidt fest. Det ridende politi er, når det ledsager garden eller fungerer ved ambassadormodtagelser, et festligt indslag i gadebilledet. Hvis man kunne bringe udgifterne ned til det minimum, som fru Hanne Budtz nævnte, og hvis de beredne betjente kunne fungere på almindelig politimæssig måde foruden at fungere som beredent politi, ville ministeren måske overveje, om ikke det var muligt at bevare det. Jeg håber det.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Det tør siges, at der lægges pres på mig, når nu selv min forgænger anbefaler mig at bevare det ridende politi, til trods for, at han erkender — og det gjorde han gud ske lov — at det er vanskeligt at forsvare set fra et politimæssigt synspunkt. Med andre ord: min højtærede forgænger forlanger af mig, at jeg skal bruge af vore sparsomme midler — for de er sparsomme — til et luksusforetagende, noget, som giver et festligt indslag i gadebilledet. Ih, hvor lyder det dejligt, og hvor jeg synes, det var en vel anbragt bemærkning over for rette vedkommende. Om det så skal være forsvarsministeren eller kulturministeren, skal jeg ikke kunne sige, men det kan umuligt være den justitsminister, som skal forvalte et sparsomt budget